

Arrest

nr. 104 681 van 10 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 februari 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en A. V. C., een vrouw met de Belgische nationaliteit, deden op 13 juli 2011 een huwelijksaangifte.

1.2. Op 11 januari 2012 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Wingene het door verzoeker en A. V. C. geplande huwelijk te voltrekken. Verzoeker en A. V. C. stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge.

1.3. Bij vonnis van 16 mei 2012 werd het door verzoeker en A. V. C. tegen de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand ingestelde beroep door de rechtbank van eerste aanleg te Brugge ontoelaatbaar verklaard. Verzoeker en A. V. C. stelden hoger beroep in tegen dit vonnis bij het hof van beroep te Gent.

1.4. Verzoeker en A. V. C. legden op 21 augustus 2012 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Tielt.

1.5. Op 21 augustus 2012 diende verzoeker, in functie van A. V. C., tevens een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 28 januari 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 1 februari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.08.2012 werd ingediend door:

Naam: [Y.]

Voorna(a)m(en): [R.]

Nationaliteit: Turkse

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Artikel 40bis, §2 stelt: ‘Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 2°: de partner; die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

Beide partner[s] moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

(...)

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen’.

Artikel 40ter stelt: ‘De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid 1° tot 3 °, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen’.

Op 11 januari 2012 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksaanvraag van betrokkenen.

Uit het dossier blijkt dat betrokkenen op 10 februari 2012 in beroep gingen tegen deze weigering. Op 16 mei 2012 bevestigde de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brugge de weigering[s]beslissing. Het beroep is ontoelaatbaar.

De beslissing heeft bijgevolg kracht van gewijsde verkregen.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, f van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidbeginsel en van het materieel motiveringsbeginsel.

Hij verschaft volgende toelichting:

“De beslissing is kennelijk onredelijk genomen.

Zoals boven aangehaald is bij dagvaarding betekend op 10.02.2012 beroep aangetekend bij de rechtbank tegen de negatieve beslissing van de gemeente om het huwelijk niet te voltrekken.

Op 16.05.2012 heeft de rechtbank de vordering van verzoeker en zijn partner verworpen.

Het vonnis d.d. 16.05.2012 is niet betekend.

Op 09.07.2012 hebben verzoeker en zijn partner hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis.

De zaak is in hoger beroep ingeleid op 13.09.2012 en zal pas behandeld worden op de zitting van de 11de kamer op 17.10.2013 voor het Hof van Beroep te Gent.

Omdat de zaak nog niet is beslecht in hoger beroep heeft de beslissing van de gemeente nog GEEN kracht van gewijsde verkregen.”

3.2. De Raad stelt vast dat de aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die door verzoeker werd ingediend werd afgewezen omdat verweerder van oordeel was dat ten aanzien van verzoeker en zijn partner een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dat het vonnis dat met betrekking tot deze beslissing werd geveld kracht van gewijsde heeft verkregen, zodat niet was voldaan aan de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, f van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarde.

Uit de toelichting van verzoeker blijkt duidelijk dat hij de feitelijke correctheid van het motief waarop de bestreden beslissing is gebaseerd betwist. Zijn uiteenzetting laat zonder meer toe vast te stellen dat hij meent dat onterecht werd gesteld dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 16 mei 2012 kracht van gewijsde heeft verkregen en er in voorliggende zaak bijgevolg niet kon worden besloten dat de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, f van de Vreemdelingenwet gestelde vereiste een reden vormde om zijn verblijfsaanvraag af te wijzen. Verweerder kan derhalve niet gevolgd worden in zijn stelling dat het middel onontvankelijk is omdat door verzoeker niet wordt toegelicht waarom hij de door hem aangevoerde bepalingen geschonden acht.

Het is daarnaast niet betwist dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 16 mei 2012 het voorwerp uitmaakt van een beroepsprocedure en dus nog geen kracht van gewijsde heeft. Verweerder stelt evenwel dat hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geen kennis had van het beroep dat tegen dit vonnis werd ingesteld bij het hof van beroep te Gent en met deze beroepsprocedure dus geen rekening kon houden. Los van het feit dat het aan verweerder toekomt om te verifiëren of een rechterlijke beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen alvorens dit te poneren moet worden geduiddat uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat hij wel degelijk op de hoogte was van het door verzoeker en A. V. C. tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg ingediende hoger beroep. Een ambtenaar van de gemeente Wingene deelde verweerder op 3 oktober 2012, via een faxbericht, immers het volgende mee: *“Momenteel is er een beroep aangetekend bij het Hof van Beroep van Gent.”*

Verweerder kan derhalve worden gevolgd in zijn standpunt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en het materieel motiveringsbeginsel werd geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK